

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Du hiertens fryd for rene sinde

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Du hiertens fryd for rene sinde", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56, s. 163*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid92666/facsimile.pdf> (tilgået 13. juni 2021)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Nr. 191.

Mel. Den vey gaær vist til himmerige.

Du hiertens fryd for rene sind,
 Udvalde kydske jomfrue-frugt,
 Som vil med alle dig forbinde,
 Der følge aandens vise tugt,
 Hvor vilde jeg dog gjerne tragte
 Blant dines jomfrue-lal at staae,
 Som verdens kiertlighed foragte,
 Og efter lammet stedse gaae.

379

2. Du fodrer kun et rensat hierte,
 Men hvor er det at faae for mig,
 Som stoed i baade fryd og smerte
 I kiertlighedens brand til dig,
 Forgieves er min egen nøye,
 Om du ey klarer selv mit sind,
 Og tager, med dit blide øye,
 Mit arme hierte gandske ind.

3. Den salve heler Adams skade,
 Din kiertlighed er sielens kuur,
 Vilt du mig den kun finde lade,
 Saa bliver verdens lyst mig snur,
 Den gjør fornøyet, fri og sikker
 Fra verdens lysters fiske-krog,
 At jeg kand flye de fine strikker,
 Som mangan ned i pølen drog.

Nr. 191. FJN-7. 2, 1: [fodrer] [fordrer FJN-7. 3, 3: vilt] nit 36-7.

Nr. 191. Oversættelse. Verliebtes lust-spil råder soelen. G. Arnold, Schr. s. 635. En salve om Jesu kærlighed som den magt, der skaber det rene hierte ved at skænke en glæde og iadre rigdom, der gør verdens volyst modhydelig. — 1, 1: [hiertens fryd] Der søkes vel på lægeplante[n] hjertensfryd, se nr. 128, 6, 5. — 1, 2: [udvalde] Es. 42, 1; Lk. 23, 35; [jomfrue-frugt] jomfruson, Mt. 1, 20; Lk. 1, 34 flg. — 1, 6-8: Joh. Ab. 14, 1: »De er jomfruer; de er de, som følger lammet, hvor det går; jomfrueligheden er omfattel indeligt om hiertets renhed. — 2, 1: [fodrer] fordrer. — 2, 3: [som] hører til et rensat hierte i 1, 1; imperfektum *stoed* forstås ud fra, at der er tale om noget ensket. — 2, 7-8: [tager] ... [ind] indtager, vinder. — 3, 1: [den salve] Den lægende salve er det at blive set på med Jesu både øye, 2, 7; [Adams skade] Gen syndige lyst, som er arvet fra Adam, tænkt som et sår i sjelen. — 3, 3: [jinde] føde. — 3, 5 og 11, 8: [fornøyet] se under nr. 6, 1, 2. — 3, 6-7: Billederne er Brorsons. — 3, 8: [pølen] helvede, Joh. Ab. 21, 8.

4. Lad denne halsom i mig flyde,
Og gjennemtrænge alt mit sind,
Lad mig din kjerlighed kun nyde,
Saa lukkes ingen anden ind,
Den ild al verdens lyst forbrænder,
Og holder den for narre-spil,
O hvem din kjerlighed kun kiender,
Hvad ingen anden have vil.

5. Men griber du begierligheden
Ey an med magt og kraftens aand,
Da kand den ligge skiult i reden,
Og siden tage overhaand,
O Gud! din sødhed tit anvendes
Til kjødets sikkerhed og roe,
Naar aandens iver ey oplændes
Ved daglig kamp i bøn og troe.

6. Hvad kand os frie fra denne fare?
Din kjerlighed kun det formsaer,
Naar sielen den vil tage vare,
En anden lyst og drift hun faaer,
Som den beknyttet ville drager
Hen ind i naadens blide stand,
At verdens lyst ey hedre smager
End mask og raaden pøle-vand.

380

7. Naar Gud er her, og ingenlunde
Med verden vil i hiertet boe,
Saa gaaer al verdens lyst til grunde,
Og hiertet faaer sin rette roe,

4, 1: halsom] halsom J? 5, 8: Fiødelis] kiødelis F. 6, 5: den beknyttet vilje] den be-
knytte vilje FJ? 6, 8: raaden] raadden J? 2.

4, 1: i] ind i. — 5, 5-6: jfr. nr. 139, 2-3. — 6, 3: tage vare] vogte på, agte på. —
6, 3: beknyttet] bunden, ufr.; vilje] vilje. — 6, 7: af] så at. — 6, 8: Billedet er
Brorsons; mask] det, der bliver tilbage efter kogningen af malt, svinefede, jfr. nr.
175, 9, 4. — 7, 1: her] hos mig. — 7, 2: med verden] sammen med verden.

Naar sielen lærer dybt at grave,
Og varer denne perle vel,
Den skat kænd JESU brund kun have,
Og ikke nogen verdens træl.

8. Set JESU kjerlighed til grunden,
Er hand din bygnings hjørne-steen,
Saa bliver sielen altid funden
Aarvaagen til at holdes reen,
Hand selv din seyers krone bliver
Ved hver en leylighed til kamp,
Thi denne soel dig let fordriver
Al verdens veltlyst som en damp.

9. Saa triumpherer allerede
GUDs liv i dødelighedens krop,
Thi just naar vi i kampen svede,
Da stræbe vi til kronen op;
Hvor kunde ellers sielen vinde,
Og dæmpe kjødets stærke brand,
Om kjerlighed var ey derinde,
Som alle ting bestride kand?

10. Den korte møye vey hereder
Til uskatteerlig siele-fred,
GUDs himles skjulte lifligheder
Til slige siele flyde ned,

9, 6: *Kjødets*] *Kjødets F.* 10, 3: *lifligheder*] *lifligheder FJ+2.*

7, 5: *naar* indfører vel forsetningen til l. 7-8: *dybt at grave*] modsat et overfladisk gudstorboid, orbig; Da wird tief nach dem schatz gegraben. — 7, 6: *rare*] vogter; *denne perle*] Guds overvareelse, l. 3, eller hjertets *rette* roe, l. 4. — 7, 7: *JESU brund* kun] ingen uden Jesu brud. — 8, 1: *set ... til grunden*] læg som grundvold. — 8, 2: *Ef. 2, 20.* — 9, 9: *Tankebevægelsen* er ikke helt ydelig, men vel omtrent denne: Allerede nu, naar dødelighedens kær triumferer gudslivet i os; thi må vi end kæmpe hårdt med kjødets lyst, er dog uetog; denes kamp en stræben op mod himlen, altså en triumf for gudelivet (l. 1-4); når sielen kan få magt over kjødet, viser det da også, at den sejrrige kærlighed bor i den. (l. 5-8). — 9, 5: *ubredt*] sejrre. — 9, 8: *bestride*] bekæmpe.

Som verdens lysters skum og fraade
 Befeer, foragter og forsmaaer,
 Lad kun din brudgom ene raade,
 See saa hvad kjerlighed formaaer.

11. Hun kroner lammets rene brude 381
 Til bryllup med GUds egen Søn,
 De skidne lukkes alle ude,
 Thi kjerlighed er kydskeheds løn,
 O hvem der smager JESU ynde,
 Har nok og elling, det er vist,
 Hans kjerligheds fuldkomne brynde
 Gjør ret fornøyet her og hist.

10, 5; verdens lysters skum og fraade] Udtrykket, som her er Brorsons, stammer fra Jud. 13, hvor de upudelige lignes ved bølgerne, som i deres skum skyller havets urenheder op på stranden: havets vilde bølger, som omskammer deres egen skum, jfr. Es. 57, 30. — 11, 1-2; Bryllupsbilledet er her Brorsons; men medens bruden ellers er den enkelte sjæl, er billedet i dette tilfælde forrykket ved, at der tales om flere brude; i originalen er der tale om jomfruskaren fra Joh. Ab. 14, 4, som allerede var fremme ved salmens begyndelse (1, 6-8); det hedder: Die Hebe erönt des lamms jungfrauen Und fñhrt sie vor des Vaters thron. — 11, 1; Hans kjerligheden, 10, 8. — 11, 5; yndest, el. yndighed. — 11, 7; brynde] beand, varme.